

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

18 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Elena Covalenco,
Judecători Iurie Diaconu, Ion Guzun,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2014, declarat de avocatul Ina Pucas, în numele inculpatului

***Mocan Gheorghe Mihail**, născut la
12 aprilie 1981, originar și locuitor al s. Misovca, r-nul
Ialoveni, cetățean al R. Moldova, fără antecedente
penale;*

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei 05 ianuarie 2012 – 29 aprilie 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>30 mai – 28 octombrie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>21 ianuarie – 01 aprilie 2014,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>16 mai – 20 octombrie 2014,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>12 februarie – 18 martie 2015;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 29 aprilie 2013, Mocan Gheorghe a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, întrucît fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că inculpatul Mocan Gheorghe este învinuit că, la 01.11.2011, aproximativ ora 18²⁰, conducînd automobilul „Volkswagen Transporter”, numere de înmatriculare C JZ 171, în mun. Chișinău, pe bulevardul Dacia, din direcția Aeroportului în direcția str. Bacioii Noi, n-a ținut permanent seama de împrejurări, n-a apreciat corect situația reală pe drum, în care

se afla autoturismul în momentul respectiv, prin ce a încălcat cerințele art. 10 (1) lit. „b” al RCR, care prevede că persoana care conduce un autovehicul trebuie: să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum, la fel a încălcat prevederile art. 40 alin. (1) lit. b) RCR, care prevede că: înaintea virării la stînga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta. Ca urmare, a comis tamponarea automobilului „Toyota Tacoma”, numere de înmatriculare SV AL 245, condus regulamentar de către Luchianov Igor, pe bulevardul Dacia în direcția Aeroportului Chișinău.

În rezultatul accidentului rutier ambele automobile au fost deteriorate considerabil, iar la pasagerul din automobilul „Volkswagen Transporter” Mocanu Adelina, a.n. 2005, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3120/D din 28.11.2011, s-a constatat traumă cranio-cerebrală acută închisă manifestată prin comotie cerebrală, plăgi contuze multiple frontal median, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare corporală ușoară. La pasagerul din același automobil, Grigorița Corina, a.n. 1998, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3119/D din 30.11.2011, s-a constatat ruptura sindezmozei claviculo-acromiale drepte, care condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie.

Procurorul a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că s-a apropiat de intersecția str. Bacioii Noi cu bd. Dacia, mun. Chișinău. S-a oprit, așteptînd ca la automobilele ce se deplasau pe contrasens să se conecteze culoarea roșie pentru ca el să-și continue manevra la stînga pe str. Bacioii Noi, mun. Chișinău. Cînd automobilele de pe banda unu și doi contrasens s-au oprit, iar banda a treia era liberă, a început să traverseze intersecția, dar a urmat o lovitură puternică în partea din față dreapta a automobilului său.

Martorul Luchianov I. a declarat că, neajungînd în intersecția dată cu 30 metri, a clipit culoarea verde a semaforului. În acest timp brusc în fața lui a apărut un automobil de model „VW Transporter” de culoare albă, care venea dinspre Aeroport pe bd. Dacia și a cotit la stînga pe str. Bacioii Noi. Fără a se opri acesta a intrat în intersecție, continuînd deplasarea fără a se asigura că la automobilele de pe contrasens a fost conectată culoarea roșie. Încercînd să evite tamponarea, el a cotit în partea dreaptă, dar întrucît distanța pînă la acest automobil în momentul cînd a apărut în fața lui era mică, n-a putut evita accidentul, automobilul său fiind lovit în partea din față stînga.

Versiunea inculpatului nu a fost combătută de procuror, dar a fost confirmată integral în cadrul cercetării judecătorești prin declarațiile părții vătămate și martorilor părții apărării, care se acordă între ele.

În prezența circumstanțelor analizate, avînd în vedere că organul de urmărire penală n-a fost probată latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, instanța a concluzionat că inculpatul urmează a fi achitat, întrucît fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (1), 90 Cod penal la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 1 an.

Apelantul a indicat că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii incriminate este dovedită în volum deplin prin cumulul de probe prezentate de partea acuzării și cercetate în instanța de judecată.

Inculpatul nu a staționat în intersecție precum susține, ci a continuat deplasarea cu virarea la stînga la semnalul verde al semaforului de pe bd. Dacia.

Conținutul probant oferit instanței confirmă clar și incontestabil faptul comiterii de către inculpat a infracțiunii incriminate, iar instanța de judecată a pronunțat o sentință care este contrară legii.

Motivele achitării nu sunt clare, întrucît probele administrate la urmărirea penală și cercetate în ședințele de judecată sunt pertinente, concludente și admisibile ce confirmă în volum deplin încălcarea de către inculpat a prevederilor art. 10 (1) lit. b) și art. 40 alin. (1) lit. b) RCR.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2013, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că nu există careva suport de fapt și de drept de a-l condamna pe inculpat, în baza unor presupuneri invocate de către procuror în cererea de apel.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că instanța de apel nu a analizat toate probele prezentate de procuror și nu s-a expus asupra motivelor invocate în apel.

6. Potrivit deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 01 aprilie 2014, recursul a fost admis, casată decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a constatat lipsa aprecierii, de către instanța de apel a probelor în ansamblul lor.

Potrivit declarațiilor părții vătămate, C. Grigorița, în moment ce automobilul inculpatului a ajuns în intersecția bd. Dacia cu str. Bacioii Noi, mun. Chișinău, ea a simțit cum automobilul a frînat puțin, după ce a început să se deplaseze mai departe, urmînd după aceasta tamponarea.

La fel, nu au fost apreciate declarațiile martorilor V. Luchianov, I. Luchianov și E. Drosu, precum și alte probe, în coroborarea lor.

Instanța de apel nu a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală și a admis eroarea prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2014, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre.

Mocan G. a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1), 90 Cod penal la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 1 an.

Instanța de apel a constatat că la 01.11.2011, aproximativ ora 18²⁰, inculpatul Mocan Gheorghe, conducând automobilul „Volkswagen Transporter”, număr de înmatriculare C JZ 171, în mun. Chișinău, pe bulevardul Dacia din direcția Aeroportului în direcția str. Bacioii Noi, n-a ținut permanent seama de împrejurări, n-a apreciat corect situația reală pe drum, în care se afla autoturismul în momentul respectiv, prin ce a încălcat cerințele art. 10 (1) lit. „b” al RCR, care prevede că, persoana care conduce un autovehicul trebuie: să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum, art. 40 alin. (1) lit. b) RCR, care prevede că: înaintea virării la stînga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta. Ca urmare a acțiunilor sale, a comis tamponarea automobilului „Toyota Tacoma”, numere de înmatriculare SV AL 245, condus regulamentar de către Luchianov Igor, pe bulevardul Dacia în direcția Aeroportului Chișinău.

În rezultatul accidentului rutier, ambele automobile au fost deteriorate considerabil, iar la pasagerul din automobilul „Volkswagen Transporter” Mocanu Adelina, a.n. 2005, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3120/D din 28.11.2011, s-a constatat traumă cranio-cerebrală acută închisă manifestată prin comotie cerebrală, plăgi contuze multiple frontal median, care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare corporală ușoară. La pasagerul din același automobil, Grigorița Corina, a.n. 1998, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3119/D din 30.11.2011, s-a constatat ruptura sindezmozei claviculo-acromiale drepte, care condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală medie.

Instanța a statuat că, deși inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, însă aceasta este dovedită integral prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Grigorița C. a declarat că, ajungînd cu automobilul în care se deplasa în intersecția cu str. Bacioii Noi, mun. Chișinău, deoarece trebuiau să cotească la stînga (în deal), automobilul a frînat puțin, după ce a început să se deplaseze mai departe, apoi a fost tamponat în față din partea dreaptă.

Martorul Mocan N. a declarat că, ajungînd la intersecția bd. Dacia cu str. Bacioii Noi, mun. Chișinău, automobilul în care se deplasa s-a oprit în intersecție pentru a ceda trecerea automobilelor care veneau pe contrasens. Cînd pentru aceste automobile s-a conectat culoarea roșie, inculpatul a început să se deplaseze, întrucît pe sensul opus careva automobile nu se aflau, dar peste aproximativ 2 metri a

urmat o lovitură puternică din partea dreaptă, fiind tamponați de un automobil care venea din sens opus.

Martorul Luchianov V. a declarat că automobilul condus de inculpat nu s-a oprit în intersecție pentru a ceda trecerea automobilelor, ci direct cum se deplasa a intrat în intersecție, iar manevra pentru a evita tamponarea a eșuat.

Martorul Drosu E. a declarat că din direcția aeroportului în direcția str. Bacioii Noi se deplasa un automobil, care ajungând în intersecția cu str. Bacioii Noi, fără a se opri la intersecție, a cotit la stânga și a urmat tamponarea.

Vina inculpatului este dovedită și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 3 120/D din 28.11.2011, raportul de expertiză medico-legal nr. 3119/D din 30.11.2011, foto tabelul accidentului rutier, schița accidentului rutier, procesul verbal de cercetare la fața locului a accidentului rutier.

Declarațiile inculpatului nu corespund schiței accidentului rutier.

Este incertă concluzia instanței de fond despre existența contradicțiilor între declarațiile martorilor acuzării referitor la banda pe care se deplasa automobilul „Toyota Tacoma” și referitor la modul cum a apărut în intersecție automobilul inculpatului.

Prima instanță nu a luat în considerație că martorii oculari indică direct la faptul, că inculpatul a încercat să traverseze intersecția neregulamentară, încălcând flagrant prevederile art. 40 alin. (1) lit. b) RCR - înaintea virării la stânga sau întoarcerii, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea vehiculelor care vin din sens opus și urmează să se deplaseze înainte sau la dreapta. Astfel, ca urmare a acțiunilor sale a comis tamponarea cu automobilul de model „Toyota Tacoma”, condus regulamentar la culoarea verde a semaforului de către Luchianov I., fapte confirmate pe deplin de materialele cauzei.

Din declarațiile martorilor reiese că inculpatul s-a angajat în trecerea intersecției la culoarea verde a semaforului, respectiv acesta era obligat să cedeze trecerea vehiculelor deja angajate în trecerea intersecției, indiferent de direcția lor de deplasare.

Vinovăția inculpatului a fost demonstrată pe deplin, iar declarațiile lui sunt irelevante, dat fiind faptul că s-a constatat cu certitudine că impactul s-a produs în urma ignorării de către inculpat a prevederilor Regulamentului Circulației Rutiere, acesta traversând la culoarea verde a semaforului intersecția în cauză neasigurându-se de prezența mijlocului de transport ce se deplasa din sens opus regulamentar, la culoarea verde intermitentă a semaforului, cărui inculpatul urma să-i cedeze trecerea, fapt ignorat în totalitate de către acesta și în rezultat s-a produs tamponarea.

Potrivit schemei și procesului verbal de cercetare a locului accidentului rutier, este clar constatat locul comiterii accidentului rutier, direcția de deplasare a automobilului inculpatului și a părții opuse, locul impactului. Acestea, în coroborare cu declarațiile martorilor Drosu E., Luchianov I. și Luchianov V. demonstrează direct încălcările comise de către inculpat și vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate.

Declarațiile martorilor părții apărării urmează a fi respinse, deoarece sunt combătute în totalitate de restul probelor administrate pe caz.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de faptul că circumstanțe agravante și atenuante nu au fost stabilite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale familiei ultimului, concluzionând că este rezonabil de a aplica față de inculpat prevederile art. 90 Cod penal.

8. Avocatul Ina Pucas a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că partea vătămată, fiind minoră, a fost audiată în lipsa reprezentantului legal N. Grigorița. Astfel, nu este clar cum instanța a indicat că reprezentantul părții vătămate N. Grigorița a susținut apelul, deoarece în instanța de apel aceasta nu a fost audiată.

Mai mult, în instanța de apel, partea vătămată C. Grigorița a declarat că nu este de acord cu apelul și a concretizat că deplasându-se cu automobilul condus de unchiul Mocan G., ajungând la intersecție a simțit cum automobilul a frânat puțin, iar apoi s-a oprit, după ce a staționat puțin, a început să se deplaseze în intersecție, după care a simțit o lovitură puternică din partea dreapta.

Aceste declarații nu sînt reflectate în decizia contestată și nu li sa dat vreo apreciere în ce sens ele demonstrează vinovăția inculpatului, care de fapt confirmă cele declarate de el.

Inculpatul vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut și declarațiile lui se confirmă prin cele ale martorilor N. Mocan și A. Istrati, schema și procesul verbal al examinării locului accidentului rutier.

Instanța de apel a făcut o simplă expunere a declarațiilor martorului A. Istrati, fără a face o analiză în coroborare cu probele pe care se bazează acuzarea.

Totodată, acuzarea nu a prezentat probe incontestabile care prin cumulul lor ar confirma că inculpatul a încălcat Regulamentul circulației rutiere.

Declarațiile martorului E. Drosu sunt contradictorii și urmează a fi apreciate critic de instanța de judecată, și nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare. Cu toate că declarațiile acestui martor sunt o probă de bază a acuzării, nu s-a dorit audierea ei în instanța de apel, ce contravine prevederilor art. 415 alin. (2/1) CPP.

Declarațiile martorului I. Luchianov, la fel diferă de cele date la urmărire penală.

Urmează sa fie apreciate critic și declarațiile martorului V. Luchianov, care a făcut declarații contradictorii, date cu scopul de a se apăra. În urma cercetării

tuturor probelor este evident că I. Luchianov nu a respectat prevederile p. 20 al. 1) și 2) RCR.

Cu toate acestea, instanța a indicat că vinovăția inculpatului se demonstrează prin declarațiile lui C. Grigorița, A., Istrati, E. Drosu, I. Luchianov, V. Luchianov, care sînt contradictorii, fără a da vre-o apreciere, cu toate că acuzarea își bazează învinuirea doar pe declarațiile lui E. Drosu, V. Luchianov și I. Luchianov.

La fel, instanța a indicat și declarațiile martorului I. Luchianov, care este șoferul la al doilea automobil implicat în accident, declarațiile acestui martor nu sînt cercetate de instanță.

Mai mult, instanța nu a indicat dacă s-a constatat prin probele cercetate, care încălcări al Regulamentului au dus la comiterea infracțiunii incriminate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialelor dosarului și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul ordinar (*pct. 8 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concrete și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 7 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate C. Grigorița date, conform procesului verbal al ședinței de judecată, în prezența reprezentantului legal Grigorița N., martorilor N. Mocan, V. Luchianov, E. Drosu, raportul de expertiză medico-legală nr. 3120/D din 28.11.2011, raportul de expertiză medico-legală nr. 3119/D din 30.11.2011, fototabelul și schița accidentului rutier, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27.11.2012, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, constatînd în descriptivul deciziei că inculpatul a încălcat prevederile art. 10 (1) lit. „b” și 40 alin. (1) lit. b) RCR (*f.d. 104-119 vol. II, pct. 7 din decizie*).

Mai mult, recursul declarat, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a estimat circumstanțele cauzei (*pct. 8 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ina Pucas, în numele inculpatului Mocan Gheorghe Mihail, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2014, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 aprilie 2015.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Guzun